# DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LUCÆ ORTHODOXORUM MEDICORUM PATRONO.

# QUÆSTIO MEDICA,

## QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS MANE DISCUTIENDA IN SCHOLIS MEDICORUM, DIE JOVIS XXVII. JANUARII MDCCXVIII.

M. PETRO-PAULO GUYART, DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

*An ablactatis purgatio frequens?*

FOETUS humanus prægnantis in utero conceptus eandem cum matre cohærentiæ rationem habet, quam fructus cum arboribus. Pro tenui pediculo quo fructus in arbore ſuſpenditur, ductum umbilicalem à naturâ ſortitus eſt, per quem vitæ materiam ſuggerit apparandam primum in chorio: quo purior defæcatiorque illabatur. In fructibus extremo addita eſt moles quædam toroſior, quæ rugoſâ carne villis fibriſque compacta, proprium eorumdem apparat alimentum. Sed neque fructus ſuis carent integumentis, ut fœtus; nuciponticæ, juglandi & caſtaneæ unicum eſt: leguminoſa geminum obtinent ut fœtus humanus, cœteris animantibus tria natura conceſſit; quibus velut additis vinculis aut propugnaculis, infirmitas eorum & loco ſuo contineretur, & ab externi aëris moleſtiore vindicaretur incurſu. Si quando flatûs arborem vehementior ſuccuſſerit, cùm recens editi fructus, aut cùm jam graves nondum maturitatem adepti ſunt; facilè eliduntur intermedio tempore: non ante ſeparari queunt, quàm aut arbori vitium, aut ſemini fructus eroſio à vermiculis acceſſerit. Prægnantibus quoque humani generis eſſe ſolent aëris & flatuum ſubitæ mutationes; quales ſunt recurrentis Aquilonis. Has ideò primis uti nec poſtremis graviditatis menſibus purgationis aut Phlebotomiæ motibus, niſi urgeat neceſſitas, exagitari convenit, aut alia corporis & animi perturbatione quati. Hæc ſiquidem quæ mediis geſtationis temporibus nec movent, nec vim faciunt: nondum confirmato fœtui, abortus cauſam invehere ſolent.

INFANS novus naturæ ſurculus, ſtirpium more educandus eſt, hujus cura arti non naturæ committitur. Hæc ſylveſtres edit, illa facit urbanos. Natura namque nudum & inermem fœtum quaſi pondus inutile, aut excrementum quoddam in terram expuit. Ars obſtetricis munus obit, ejectum ſuſcipit, ſecto fovet umbilico, linteis & ſtragulis pluribus, nunc paucioribus pro regione & anni tempore obvolvit. Molliter ad pectus, pauló ſtrictius ad crura faſciis deligat, cunas locat, cavet ne lux à tergo aut à latere excipiatur; quæ res facilè obtutum invertit, nihil negligit, mulieres quas geſtationi in ulnis præficit vult eſſe Amphidexias, ut in utrumque latus ſubinde geſtatione, artuum ſymmetria conſervetur; horum omnium, ne decubitus quidem ipſius curam idiotis committit: nihil enim eſt tam facilè quòd non requirat induſtriam; eſt ſcilicet Medicinæ ſagacitas ſupra omnem naturæ vim, quam in obſequium ſuum cogit univerſam. Sic quantùm urbana arbos ſuavitate fructus, foliorum præſtantiâ, & caudicis rectitudine ſylveſtri præfertur; tantùm humanus fœtus artis Medicæ culturâ fotus ſupra naturalem & ſpontaneam indolis educationem æſtimatur.

URBANITAS quæ arboribus mangonio & culturâ conciliatur, infanti educatione contingit; ſine educatione ſylveſtrem ille induit naturam, totuſque ſtrigoſior, mille morbis, praviſque moribus, velut ortis undique ſpinis exhorreſcit. Educatio puerorum quidam eſt magiſter, quidquid agreſte & acerbum eſt, hac arte extruditur; ab illa corpori valetudo, animo ſuavitas & urbanitas accedit, luxuriantes & vitioſi ſucci, velut inutiles rami exſcinduntur; meliores induſtriâ Medici mitioreſque inſeruntur; nutrix maximè utilis eſt infantibus, lac optimum ſi ſeroſum, ſi temperiem comitem habet omne punctum tulerit, id namque bellè nutrit. Nutrix macra nec ſit nec obeſa, mamma ejus ſit ita diſpoſita, ut ad primos lactentis ſuctus in grumos lacteos attollatur, alterâ interim ſeſe immulgente, & lac effundente ſine ſuctu papillâ, quæ nec longitudine aut brevitate moleſta ſit. Præſtat ſæpiùs conductitiâ nutrice quàm materno lacte nutriri, hæc naturæ, illa artis electioni debetur. Infans quem natura agreſtem pepererat, ſolâ lactis & nutricis præſtantiâ plerumque urbanus factus eſt. Propterea ſi ab his conditionibus deſciverit, alia ſtatim ſubſtituatur; ſi verùm penuria hujus rei copiam non fecerit, ne morum humorumque labes cum lactis vitio in pupum transferatur, melius eſt in auxilium adhibere bombylia.

ABLACTATUS infans, velut exempta viviradix majorem artis opem expoſcit, ne corporis labe aut animi vitio ſuffruticet, propterea colonus in primâ explantatione circa arbuſculam totus occupatur: paſtinando, irrigando, ſtercorandoque ſolo, ſarrit adnatas circumquaque herbulas quæ illius obſunt incremento atque nutrimento, dùm meliorem terræ ſuccum depaſcuntur; ſuſtinet caudiculum de pacto juxta palo, brachia in uncos reducta molli inclinatione ad parietes non flectit, ne rumpantur; ſed circumducit ut apricationi inſueſcant. Hæc omnia peragit, dùm ætas teneritudine ſequacior eſt, ligni quippe rigiditas annoſa minus ſe facilem ad motum præbet; illud ipſum infantibus Philoſophiæ munere contingit; honeſta matrona primum debilem infantis animum blandiore ſuſtinet confabulatione, ſenſimque rationis & orationis quibuſdam informat elementis: donec amplius illius aures & animus patuerint, ac tùm pædagogo velut unco adhibito pauló ſtrictius continetur. Hujus opera fit initio ut fabulæ & anilia deliramenta procul abſint, quæ quaſi juxta menten conſitæ plantæ inutiles, uberem fructibus rationis ſegetem necant; Medicus pariter curat ut bilis Urticæ, pituitæ Muſcus, bilis atræ Melanthium, plenitudinis Orobanche, & ſimilia malorum humorum gramina quæ nimiâ & minus elutubratâ eſitatione in dies juxta viſcera ſuccreſcunt, puerileſque morbos omnes generant, eradicentur. Id ipſi facilè eſt irrigatione & ſarturâ; irrigatio victus humidus puerorum naturæ ſingularis, pulticula tamen non deneganda ablactatis, ut nec alimenta ſolidiora poſt eruptos dentes lactentibus, quibus alvus aſtrictior eſt, iis offulæ juſcula & panatella magis proſunt, carnes ſeriùs veniunt in uſum. Frigidæ irrigatio juniores plantas aut necat, aut pumilas reddit, tepidior vegeat; frigidæ potione interdicantur ablactati, hæc ſæpè cæliacum fluorem excitavit inteſtinis & ventriculo lævigatis. Ut ergo pituitæ pernicies amoliatur, tepidè bibant: Nunquid vinum pueris adhibitum tempeſtiva res eſt, & quâvis irrigatione potior? eò feliciùs adoleſcunt illi, coloratiores redduntur, & convulſionibus minùs patent.

CAPITIS infirmitas, mollis corporis textura rarior, ablactato infanti, ad pueritiam uſque propria eſt, & quaſi naturalis. Hinc miſellus circumſeptu pluribus patet morbis, quàm ulla alia ad ſenium ætas. Omnes ferè perniciem minantur, ipſumque ſine dubio in vitæ exordiis opprimerent, niſi ars Medica ſuppetias ferret. Hæc velut in plantarum genere fit, aſſiduâ quaſi foſſione viſcera reddit mollia, ſarturâ multiplici pravia malorum humorum germina diligentiùs extirpat. Purgatio ſarritio quædam eſt, capiti adhibeatur inuſto cauterio macrocephalis totius corporis emunctorium, exhibitâ aëris clementiâ viſcerum portis Catharſi. Hæc penè quotidiana ſit, ut in illis multiplex in dies atque in horas cumulatur illuvies; non ſic de venæ ſectione ſtatuendum, quæ in ſecundâ puerorum valetudine pericculoſior eſt. Purgatio contra quò frequentior eò tutior; primordia generationis morborum in ipſo fonte elidit, ventris libertatem conciliat, venarum per quas alimenti diſtributio fit, oſcula patefacit, chylum & ſanguinem purificat, & ab omni puerilium morborum catervâ ſtrenuè vidicat. Adde quod ventriculus nullâ ex parte purgatione læditur, ſolâ humoris corruptelâ frangitur validus, purgationis aſſuetudine corroboratur infirmior. Longè diſpar eſt quippe viventium & mortuorum ratio. Corium bubulum quantumvis durum & ſolidum in calceamentis vix menſem durat, inceſſu ſtatim deteritur; ſi nudus ambules, naturalis ſolea non tenuatur, ſed occaleſcit, & manus vola nullum affrictu patitur detrimentum: Ventriculus pari modo vivens, tunic, cathartici vim frangit, non illa frangitur. Vides ut conſimilis uſu frequentiore medicamenti natura abutatur, propterea variis medicamentorum formulis opus eſt; ſecùs ejuſdem ſæpiùs repetitæ purgationis vis omnis evanida fuerit. Aulacter igitur ablactatos purga, nihil opportuniùs in infantis commoda præſtat ars Medica, quam ſi illi temperatum aërem, & purum aſſiduâ purgatione ſubminiſtret alimentum.

*Ergo ablactatis purgatio frequens.*



Domini Doctores diſputaturi:

*M. Joan. B. Fauſtus Alliot de Muſſay.*
*M. Nicol. le Tellier.*
*M. Petrus Afforty, Rei herbariæ Prof.*

*M. Claudius Anton. Renard.*
*M. Franciſcus Bailly.*
*M. Andreas de Laleu.*

*M. Bertinus-Simon Dieuxivoye.*
*M. Joannes Boudin, antiquus Facultatis Decanus, & Regi à ſanctioribus Conſiliis, & Sereniſſimorum Delphini & Delphinæ dùm viverent, Medicus Primarius, & Medicus Regis perpetuò ordinarius.*
*M. Guido-Eraſmus Emmerez.*

Proponebat Pariſiis LUD. CLAUD. BOURDELIN, Pariſinus, Baccalaureus Medicus, A.R.S.H. 1718. à ſextâ ad meridiem.

Typis J. QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.